

[Birgith Mogensen]

under en præcisering af en række paragraffer med henblik på imødegåelse af misbrug og begrænsning af utilsigtede udbetalinger.

Det vil efter centrum-demokraternes opfattelse virke helt forkert, om man i denne situation vedtog en ny lovgivning med oprettelse af nye organer, der også skal impliceres i den sociale forvaltning. Det bliver administrationen i hvert fald ikke mere enkel eller effektiv af.

**Anne Grete Holmsgård (VS):**

VS' holdning til retsforbundets lovforslag er ikke forskellig fra den holdning, vi lagde frem, sidste gang forslaget var til behandling i februar 1978.

Vi kan ikke være uenige i nogle af de forhold, der fremhæves i bemærkningerne til forslaget, nemlig at bistandsloven ikke er blevet den tilsigtede forenkling for modtagere og for administrationen, samt at et stort antal bistandsmodtagere føler sig umyndiggjort og uden tilstrækkelig viden om, på hvilket grundlag ydelserne tildeles. Det er imidlertid ikke problemer, der kan løses gennem oprettelse af sociale forbrugerråd, hvis eneste kompetence er, at de har mulighed for at komme med gode råd eller kritik inden for rammerne af det, der allerede er vedtaget af overliggende myndighed eller af den enkelte kommunalbestyrelse.

En sådan løsningsmodel vil i realiteten betyde, at det, et socialt forbrugerråd skal foretage sig, er at være med til at udarbejde interne retningslinjer for tildelingen af forskellige sociale ydelser eller være med til at foretage mindre omrokninger, hvor man skærer ned i én type institutioner og samtidig trapper op for en anden type institutioner, men hvor det stadig væk foregår inden for meget snævre rammer.

Der er mange problemer i bistandsloven i dag, men hvis jeg skal holde fat i det hjørne, der hedder umyndiggørelsen eller følelsen af umyndiggørelse for den enkelte bistandsmodtager, så mener vi, at en af de måder, man måske ikke kan løse det fuldstændigt på, men kan lette situationen på, er ved, at det bliver en pligt for kommunerne at fremlægge de interne retningslinjer, man allerede har i kommunerne for tildeling af sociale ydelser. Som situationen er i dag, er disse retningslinjer ukendte for bistandsmodtagerne, og det

er meget vanskeligt at få fat i dem. Mange kommuner nægter, at de eksisterer, og i mange tilfælde må man arbejde hårdt og være meget ihærdig for overhovedet at få kundskab til det grundlag, man selv bliver vurderet på, og ifølge hvilket man får tildelt sociale ydelser.

**Inge Krogh (KrF):**

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag om, at der skal være forbrugerråd i alle kommuner, hvis interesseorganisationerne ønsker det. Der er efter bistandsloven mulighed for, at de kan oprettes, og de er altså også blevet oprettet mange steder efter fælles overenskomst.

Efter retsforbundets forslag skal forbrugerrådene være meget bredt sammensat, idet de skal repræsentere mange forskellige foreninger. Vi tror, det vil komme til at virke tungt og kræve så megen tid, at beslutningsprocessen vil blive langsom, at det i det hele taget vil være for arbejdskrævende.

Vi kan godt se, at det i specielle tilfælde kan være udmærket at have en interessegruppe repræsenteret, f. eks. når man bygger en institution, men så må det være den interessegruppe, der netop samler sig om det formål, institutionen skal have, og det må kunne ordnes fra gang til gang.

**Lis Starcke (DR):**

Næst efter SF – som næsten ville udbygge mere, end vi har gjort i lovforslaget – og VS er det faktisk socialministeren, der har været mest positivt indstillet over for forslaget, ganske vist på den måde, at socialministeren gerne så, at der var det bedst mulige samarbejde forbrugere og kommunen imellem. Men jeg indrømmer, at socialministeren alligevel kom til den konklusion, at vi stadig skulle bevare det, at kommunerne *kan* oprette disse sociale forbrugerråd, og ikke at de *skal* gøre det. Jeg vil dog sige, at vi i vort forslag har været så moderate, at vi siger, at hvor der fremsættes ønske herom fra disse lokale grupper – som vi så har nævnt i bemærkningerne – skal kommunalbestyrelsen søge et socialt forbrugerråd oprettet. Det er selvfølgelig, fordi vi fra retsforbundets side beklager, at det kun er 60 kommuner ud af de 275, der har gjort det. Jeg tror, man kender retsforbundet så meget, at man ved, at vi